

"Codex Pomeraniae diplomaticus" z 1740 r.). Przed samym wybuchem II wojny światowej miasto liczyło 10 000 mieszkańców. Gryfice zostały zdobyte 6 marca 1945 r. przez wojska radzieckie. Uległy zniszczeniu w 40%, zniszczonych zostało 318 budynków.

Po II wojnie światowej, odbudowano i rozbudowano cukrownię, wytwórnę płatków ziemniaczanych, młyn, zakłady drzewne, materiałów budowlanych, Państwowy Ośrodek Maszynowy, Techniczną Obsługę Samochodów. Założono 26-hektarowy park, z zabytków zachowały się: gotycki kościół mariacki z XIV w i gotycka kaplica św. Jerzego, fragmenty murów obronnych z XIV w. z: bramą Kamienną i Wysoką oraz basztą Prochową, młyn wodny z XV/XX w., kamienice mieszczańskie z przełomu XIX/XX w.

Źródło: Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017 dla gminy Gryfice

7.2. Zasoby środowiska kulturowego

Układy urbanistyczne

Teren gminy Gryfice należy do obszarów dogodnych dla osadnictwa. Znajdujące się na obszarze gminy stanowiska archeologiczne stanowią dowód zasiedlenia tych terenów od najdawniejszych czasów. Historyczne układy urbanistyczne i ich ślady na obszarze gminy zostały w dużej części zniszczone w trakcie historycznych wojen oraz po zajęciu tych terenów przez Sowieców w 1945 r., kiedy zniszczono około 40% zabudowy. Ponadto układy historyczne zostały w dużej mierze zniekształcone lub zatarte w wyniku przebudowy obszarów mieszkalnych i ich rozwoju, dlatego też niezwykle istotnym, z punktu widzenia zasobów kulturowych jest ich ochrona i zachowanie.

Historyczne układy przestrzenne zostały objęte ochroną konserwatorską poprzez wyznaczenia stref:

1) Strefa „A” – ścisłej ochrony konserwatorskiej

Strefą „A” objęto układy przestrzenne wpisane do rejestru zabytków oraz wytypowane do wpisu ze względu na ich znaczne wartości historyczne, kompozycyjne i artystyczne:

2) Strefa „B” ochrony konserwatorskiej

Strefą „B” objęto układy przestrzenne w obrębie których zachowało się w dużym stopniu historyczne rozplanowanie oraz dawna zabudowa, posiadająca istotne wartości historyczne i kompozycyjne w skali Pomorza Zachodniego.

3) Strefa „W” - ochrony archeologicznej.

W skład zespołów zabudowy wchodzi budynki mieszkalne, a także usługowe i użyteczności publicznej oraz układy ulic. Mimo zróżnicowanej wartości poszczególnych składników historycznych układów przestrzennych, ich suma tworzy wartość spotęgowaną.